

ÚČELOVÉ ZNEUŽITÍ PROCESNÍCH PROSTŘEDKŮ K LIKVIDACI ZNALECKÝCH ÚSTAVŮ

EXISTUJE VÝKLAD POJMU LEGE ARTIS?

PARGAČOVÁ V., DOBIÁŠ M., LOYKA S.,

ÚSTAV SOUDNÍHO LÉKAŘSTVÍ A MEDICÍNSKÉHO PRÁVA
LF UP A FN V OLOMOUCI

VNÍMÁNÍ POJMU „LEGE ARTIS“

- JUDR. TOMÁŠ SOKOL

- **ČASTO POUŽÍVANÝ POJEM NEZNÁMÉHO OBSAHU.**

- PROF. JUDR. DAGMAR CÍSAŘOVÁ, CSC., PF UK

- **SLANGOVÝ POJEM.**

- JUDR. JAN MACH

- **NÁLEŽITÁ ODBORNÁ ÚROVEŇ POSKYTOVÁNÍ ZDRAVOTNÍCH SLUŽEB.**

SLABIKÁŘ MEDICÍNSKÉHO PRÁVA

PRÁVNÍ ODPOVĚDNOST VE ZDRAVOTNICTVÍ – 1970

2. ZCELA PŘEPRACOVANÉ VYDÁNÍ JUDR. JAROMÍRA ŠTĚPÁNA, CSC.

POJEM „LEGE ARTIS“

_PEČLIVĚ DO DETAILŮ ROZPRACOVÁN

_DODNES ZNALCI, SOUDY I LÉKAŘI POUŽÍVÁN

_VÝKLAD POJMU UVEDEN V § 4 Odst. 5 Zák. č. 372/2011

_NIKDY NEBYL SOUČÁSTÍ ŽÁDNÉHO ZÁKONA, BUDE VŠAK POUŽÍVÁN I NADÁLE,
NEBOŤ JDE O SROZUMITELNÝ POJEM A PREGNANTNÍ VYJÁDŘENÍ POSTUPU LÉKAŘE.

NÁLEŽITÁ ODBORNÁ ÚROVEŇ LÉKAŘE

Při závěru, že odpovědnost lékaře za nezdar nebo za chybný výkon skutečně nastala, musíme si odděleně klást čtyři otázky o:

Pravidlech vědy

uznávaných medicínských postupech

respektování individuality pacienta

konkrétních podmínkách a objektivních možnostech

Závěrem může být postup lékaře „contra legem“ a poté teprve řešíme příčinnou souvislost s následkem. Hodnocení zavinění je výhradou soudu.

PRAVIDLA VĚDY

- V podstatě synonymum pojmu „lege artis“.
- Nutný svobodný a informovaný souhlas pacienta či zákonného zástupce.

Postup lékaře ať diagnosticky či terapeuticky může být správný, avšak neprovedení či špatné provedení informovaného souhlasu není podle pravidel lékařské vědy.

UZNÁVANÉ MEDICÍNSKÉ POSTUPY

- MŮŽE JÍT O POSTUPY MÉNĚ ÚČINNÉ, TEDY LEVNÉ?
- NEBO POUZE O POSTUPY AKTUÁLNĚ DOSAŽITELNÉ?
- ČI DOSAŽITELNÉ PROSTÝM ODKAZEM NA „KONKRÉTNÍ PODMÍNKY“?
- UZNÁVANÝ POSTUP NEMUSÍ BÝT JEDINÝ A I V RADIKÁLNÍ A KONZERVATIVNÍ LÉČBĚ SE DAJÍ NAJÍT POSTUPY, KTERÉ SPLNÍ PODMÍNKU NÁLEŽITÉ ODBORNÉ ÚROVNĚ. NEMŮŽE VŠAK JÍT O TAKOVÝ POSTUP, KTERÝ BY VÝZNAMNĚ POŠKODIL PACIENTA, NEBO DOKONCE MU ZPŮSOBIL DLOUHOTRVAJÍCÍ BOLESTI A INVALIDITU III. STUPNĚ.

• NEMŮŽE PLATIT TZV. UZNÁVANÁ ZÁSADA, ŽE PŘIKLONÍ-LI SE LÉKAŘ KE KTERÉMUKOLI Z UZNÁVANÝCH MEDICÍNSKÝCH POSTUPŮ, POSTUPUJE NA NÁLEŽITÉ ODBORNÉ ÚROVNI

• ZÁKON V PODSTATĚ NEPOČÍTÁ S MOŽNOSTÍ ODCHÝLIT SE OD UZNÁVANÉHO MEDICÍNSKÉHO POSTUPU MÁ-LI K TOMU LÉKAŘ VÁŽNÉ A RACIONÁLNÍ DŮVODY. (TYTO BY MĚL PODROBNĚ ROZVĚST VE ZDRAVOTNICKÉ DOKUMENTACI)

RESPEKTOVÁNÍ INDIVIDUALITY PACIENTA

- SOULAD S PRÁVEM PACIENTA GARANTOVANÝM ÚMLUVOU O LIDSKÝCH PRÁVECH A BIOMEDICÍNĚ.
- NÁROKY VZNIKLÉ V REŽIMU NÁHRADY ŠKODY VERSUS PRAKTICKY NOVĚ VZNIKLÉ OBECNÉ NÁROKY V REŽIMU OCHRANY OSOBNOSTI.
- S OHLEDEM NA PŘÁNÍ NEBO SPECIFIKUM DANÉHO PŘÍPADU MŮŽE LÉKAŘ ZVOLIT JINÝ NEŽ UZNÁVANÝ MEDICÍNSKÝ POSTUP.

KOLIZE PRÁVA A MEDICÍNY

- * TRANSFORMACE TRADIČNÍHO HIPPOKRATOVSKÉHO MODELU V KONCEPCI VYZDVIHUJÍCÍ PRINCIP RESPEKTU K AUTONOMII PACIENTA, FAKTICKY TEDY KONCEPCE PARTNERSTVÍ, NENÍ STÁLE ZDRAVOTNICKÝMI PRACOVNÍKY PŘIJÍMÁNA. NOVÁ GENERACE LÉKAŘŮ TENTO MODEL MŮŽE PŘIJMOUT.
- * V PŘÍPADĚ, ŽE PACIENT JAKO LAIK ODMÍTNE LÉČBU, KTERÁ MU PRAKTICKY MŮŽE ZACHRÁNIT ŽIVOT, LÉKAŘ JE POVINEN JEHO ROZHODNUTÍ RESPEKTOVAT, TAKOVÁTO SITUACE SE NEOBEJDE BEZ TRAUMATIZACE LÉKAŘE.
- JDE O NERESPEKTOVÁNÍ HIPPOKRATOVY PŘÍSAHY „SALUS AEGROTI SUPREMA LEX ESTO“.

ÚČELOVÉ ZNEUŽITÍ PROCESNÍCH PROSTŘEDKŮ K LIKVIDACI ZNALECKÝCH ÚSTAVŮ

- NEGATIVNÍ VLIV 3. STRANY NA ŘEŠENÍ SPORŮ V MEDICÍNĚ
- SNAHA POJIŠŤOVNY MAXIMALIZOVAT ZISK / MINIMALIZOVAT ZTRÁTU
- MORALITA ZNALECKÉHO POSUZOVÁNÍ
- OSLOVOVÁNÍ ZNALCŮ VERSUS POSUDKY ZNALECKÝCH ÚSTAVŮ
- ÚČELOVÉ NAPADÁNÍ PRÁCE ÚSTAVŮ (NAPADÁNÍ POČTU A ODBORNÉHO ZAMĚŘENÍ ČLENŮ KOMISE, FORMULACE ZÁVĚRŮ A JEJICH ROZSAHU, VYÚČTOVÁNÍ ZNALECKÝCH POSUDKŮ – TÍM VZNIKÁ VÝRAZNÉ ZVÝŠENÍ ADMINISTRATIVNÍ ZÁTĚŽE)
- **ZATVRZELOST V PŘÍTOMNOSTI VŠECH ZNALCŮ U SOUDNÍHO ŘÍZENÍ**

ZÁVĚR

. NALÉZÁNÍ HRANICE MEZI ŘÁDNĚ POSKYTOVANOU LÉČEBNOU PÉČÍ A PODMÍNKAMI VZNIKU PRÁVNÍ ODPOVĚDNOSTI LÉKAŘE JE VELICE OBTÍŽNÉ.

. MNOHDY JE OBTÍŽNÉ HLEDAT LOGIKU V ŘADĚ PROTICHŮDNÝCH ZNALECKÝCH POSUDKŮ.

. ZNALCI I ZNALECKÉ ÚSTAVY BY MĚLI VELMI PEČLIVĚ HLEDAT A POKUSIT SE O OBJEKTIVNÍ POSOUZENÍ A JEJICH POSUDEK BY MĚL BÝT ÚPLNÝ, REPRODUKOVATELNÝ, ZEJMÉNA PAK SROZUMITELNÝ VE SVÝCH VYŘČENÝCH ZÁVĚRECH.